

Januari 2018

Ytterligare ett år har lagts till de övriga, som vi avverkat på vår slingriga väg genom livet. Hur kommer vi då att minnas 2017? När jag vänder blicken bakåt känner jag mig mer än säker på att det år som passerat, inte har gått någon obemärkt förbi. Utan att gå in på detaljer så kan man konstatera att det som har hänt i mångt och mycket inte borde kunnat hända och nu när det ändå har hänt, så är det i sig så otroligt att man knappast kan tro att något sådan kunde hända överhuvudtaget. Så som världen ser ut idag är det så skönt att luta sig mot en av sina idoler, nämligen Tage Danielsson. Jag snodde lite av hans text här eftersom allting är så otroligt i världen att jag själv inte kan finna de rätta orden. Men tack Tage för lånet, hoppas du inte misstycker.

Idag den 30 januari startar rättegången mot den terroristanklagade Rakhmat Akilov och må han brinna i he... Men den mannen kommer inte ens i tanken att få följa med mej uppför tankebacken, nej där ska bara goda och kreativa tankar få slå mej följe. Men idag blev det *endast* en tacksamhetens tanke över att jag kom ihåg, att sätta **broddar på**.

Ja, då är vi igång igen. Vårterminen börjar i raskt takt med, cirklar, utflykter, pubträffar och fredagsfika och innan vi vet ordet av så har vi till och med avverkat årsmötet och så vips så är vi inne i mars. Men nu bromsar vi lite och tar en dag i sänder.

Vi börjar med den dag som i dag är. Sista tisdagen i januari månad år 2018. Klockan är strax halv tolv och ”föreställningen” kan snart börja. Alla är här. Barbro med bilen, lastat med Vera och go`doppat som är inhandlat på Alimenta, plus övriga attiraljer så som dukar, servetter, kaffe te och socker m, m, som packas in i bilen inför *vartenda* möte. Gunnar är också här och får som vanligt rejäl hjälp av Monica som jobbar som en hel kvinna. (Blev lite osäker här om jag skulle skriva, **jobbar som en hel karl**.) I sanningens namn tycker jag att det är dags att kasta om de begreppen från och med nu, för visst är det så att i mångt och mycket är det kvinnorna som är slitvargarna i vårt samhälle. Men frånsatt Pelle då som faktiskt viker servetter som en **hel karl**. Precis så ska ett jämlikt samhälle vara. Vi hugger in där det passar för stunden helt baserat på ork och fallenhet, oavsett ålder och kön.

Jag har nog berättat i någon tidigare resumè om alla de som ställer upp och hjälper till. Ingen föreningsverksamhet (på vår nivå) skulle fungera om det inte fanns frivilliga krafter. Sådana som med lust och energi deltar som volontärer. Vår förening har en hel hopper med sådana volontärer och den enda ersättning de har för sitt arbete är att föreningen bjuder på lunch en gång om året. En sådan lunch är snart förestående och är ett mycket uppskattat och trevligt inslag i vår förenings verksamhet.

Men åter igen till dagens medlemsträff. Kent hade en gedigen bunt att ta sig igenom. Mycket händer i föreningen. Det mesta kan man läsa om i vårt tjugiga programblad, så det ältar jag inte här. **Men**, så finns det en utstickare. **En resa till Transsylvanien**. Kanske något för den som gillar att känna ilningarna krypa efter ryggraden. Ni kommer att tappa hakan över diktatorn Ceausescus storhetsvansinne och medan hakan ändå hänger där den gör, så kan ni passa på att utgjuta ett skri av fasa i greve Draculas slott. Kommer vi någonsin att få reda på vad som är myt och vad som är verklighet? Svaret har du kanske efter övernattningen på det lilla

pensionatet som ligger alldeles intill slottet. En helt unik resa. Sugan och nyfiken? Skynda då till föreningslokalen den 6 februari kl. 13:00 för ytterligare information. Plats för 25 modiga och reslystna . Först till kvarn o s v ...

Något lugnare blir det nog på pressbyrån den 14 februari. Det blir en sådan där underbar nostalgitripp. Med 19 andra av våra medlemmar har du möjlighet att se på och utbyta tankar om tingen från förr. Saker man känner igen får en ju även att minnas personliga sammanhang i ens liv. Minns man rätt? Minns man verkligen hur det var? Tillfälle finns att efter besöket diskutera både när var och hur, över en bit mat på närliggande restaurang.

Som en naturlig följd på detta måste jag nämna vårens nya cirkel, **Så levde vi förr**. Har du tid att gå på onsdagar så får du träffa Birgitta Warberg som cirkelledare, alternativt torsdagar, då blir det Sonja Helgesson.

Många cirkel finns att välja på. Låt hjärna jobba på så länge den förmår. Men kroppen då? Där är det inte lika lätt att hitta lämplig aktivitet. Vi har väl inte precis gått land och rike runt för att leta, men det har i alla fall snokats runt i närliggande område. Det verkar svårt att få tag i någon hall med tillhörande instruktör som vill hjälpa till med att fräscha upp och räta ut våra till åren komna kroppar. Kan väl inte tro att orsaken skulle vara, att dom på förhand har listat ut att ingen av oss kommer att höja företagets omsättning genom inhandlande av några luftkonditionerande silkiga kroppsstrumpor. Kanske tror dom att vi kommer att sänka helhetsintrycket av deras tjugusiga gym genom att komma dit i våra gamla gråblåa gympadojor med tillhörande gympabrallor med resår nedtill. (Den modellen var ju snarlik de laxfärgade vi tjejer bar inunder, som även de hade en anständig resår i nederkanten.)

Men Q-gong är ju ett utmärkt alternativ. Vore det ju inte för vårt opålitliga väder så kunde vi likt kineserna spara in på lokalhyran och uppsöka närmsta park för dess utövande. Och varför inte helt enkelt gå samman och ta en alldeles vanlig och uppfriskande promenad.

Ingen av dessa aktiviteter sliter ju så värst på kroppen om man inte behagar stå på näsan förstås.

Allting blir ju inte alltid som det är tänkt eller ens överenskommet. Vi hade ju bokat in dagens underhållare, ” **Jan Johansen med kör** ” och så löd även texten i vårt programblad. Men han hade tydligen inte riktigt koll på att körmedlemmarna faktiskt hade ett jobb att sköta under dagtid. Så kvar blev endast *Jan, Se på mej Johansen* med gitarr. Mellan de låtar som han framförde med titlar som **Uppfylld utav mej** och **Till sista andetaget** berättade Jan lite om det liv som möter folket i nöjesbranschen i stort och om hur alkoholen för en tid tog överhanden för honom själv. Naturligtvis gäller det ju att vara med och att synas ute i vimlet för att ingen ska glömma bort ens existens. I dagens musikvärld är det säkert viktigt att bevaka sin plats. Kliver någon av scenen i ena änden så kliver snart en ny förmåga upp i den andra. Artisthimmelen rymmer idag så många fler stjärnor än då vi var unga. Då kände man åtminstone till flertalet av de ” *grammofonartister* ” (om uttrycket känns igen) som förekom i t. e. x Sveriges Bilradio (C-G Hammarlund.) Idag är det tvärt om, flertalet artister efter nittioalet har man inte en aning om vilka de är.

Hur som helst så drog denna ” *bygdens son* ” nästan rekordpublik. Efter noggrant räknande slutade det på 132 och därutav tre stycken nytillkomna medlemmar. Det tar sig, sa mordbrännaren.

Och som vanligt efter underhållningen så *rusar* vi ut efter kaffevagnen, eftersom det är på

gränsen att vi tyar längre än så. Kaffeabstinens är (enligt mig) en farlig åkomma, vars symtom är allmän tröghet. Till dagens kaffetår serverades Alimentas goda kaffelängd och Delicatos chokladboll. Huddingeföretag bågge två, det är sann patriotism det.

I övrigt är allt som vanligt idag. I vanlig ordning försöker jag att smita iväg med första kaffevagnen till köket för att få hela disken för mig själv, men man hinner inte långt förrän Monica är hack i häl och vill vara med. Men vi slogs inte om disken i dag heller. Varför slåss när man kan samarbeta. Och vips så är alla vagnarna sanerade och avplockade och Vem gjorde det? Jo, Barbro och Vera naturligtvis, som dessutom håller ett vakande öga på oss. Och medan vi har förlustat oss i köket har Gunnar med assistans viftat med sitt trollspö och vips är alla stolar och bord borta och lamporna släckta, som om ingen ens varit där. Har vi bara drömt, var detta bara en chimär?

Ytterligare en alldeles vanlig dag, men kryddat med små inslag av det något ovanligare slaget. Vanligt är väldigt skönt, men det *ovanliga* är det man tar med sig hem som underhållning vid middagsbordet.

Nästa gång vi ses är på Årsmötet den 27 februari. Var bara lugn, mötet är snart överstökat. Det är sån fart på Pelle som ordförande att han skulle slå Hyland med hästlängder när han får igång munlädret. Och som belöning för sitt deltagande får man både en gratis semla och en Trubadur att njuta av till kaffet.

E Lundmark